Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

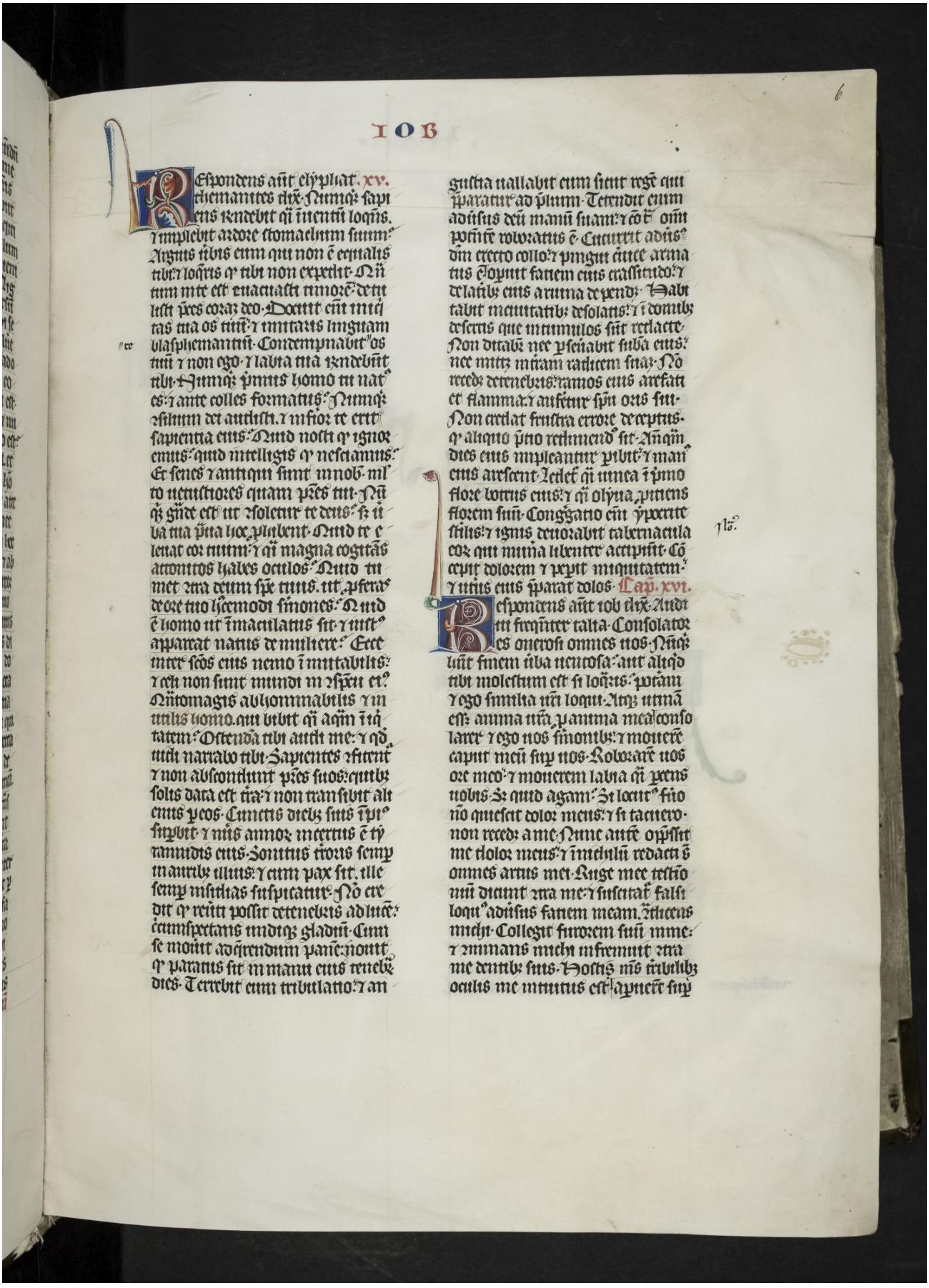

Respondens aũt elyphat. xv.
themanites dixẽ. Numq̃ sapi
ens respondebit ſi ventũ loq̃ſ.
& implebit ardore stomachum ſuum.
Arguis vbis enim qui non ẽ equalis
tibi. & loq̃ris q̃ tibi non expedit. Nũ
quid mitẽ est euacuatio timorẽ dei tu
listi ꝓces coram deo. Docuit enim iniq̃
tas tua os tuũ. & imitaris ling̃am
blasphemantiũ. Condemnabit te os
tuũ & non ego. & labia tua respondebũt
tibi. Numq̃ primus homo tu natꝰ
es. & ante colles formatus. Numq̃
ꝯsilium dei audisti. & infirmꝫ te erit
sapientia eius. Quid nosti q̃ ignor
emus. quid intelligis q̃ nescimus.
Et senes & antiqui sunt in nob̃. mul
to vetustiores quam ꝑes tui. Nũ
q̃d grãde est ut ꝯsoletur te deus. & si
ua tua ꝑua loq̃plent. Quid te ele
vat cor tuum. & q̃ magna cogitãs
attonitos habes oculos. Quid tu
met contra deum ſpũ tuum. ut ꝓferas
de ore tuo hꝯmodi ſimones. Quid
ẽ homo ut ĩmaculatus sit. & natꝰ
apparat natus de muliere. Ecce
inter ſcõs eius nemo ĩmutabilis.
& cęli non sunt mundi in ꝓspectu eius.
Nũtomagis abhominabilis & in
utilis homo. qui bibit q̃si aq̃m ĩiq̃
tatem. Ostendã tibi audi me. & q̃d
vidi narrabo tibi. Sapientes ꝯfitent
& non abscondunt ꝓces suos. quib̃
solis data est terra. & non transibit alie
nus ꝑcos eorũ. Cunctis diebꝫ suis impi
us nutrit. & nũs annoꝝ numerus ẽ ty
rannidis eius. Sonitus horroris semp
in auribꝫ illius. & cum pax sit. ille
semp insidias suspicatur. Non cre
dit q̃ reverti possit de tenebris ad lucẽ.
circumspectans undiq̃ gladiũ. Cum
se mouet ad q̃rendum panẽ. nouit
q̃ paratus sit in manu eius tenebro
dies. Terrebit eum tribulatio. & an
gustia vallabit eum sicut regẽ qui
ꝑparatur ad ꝓlium. Tetendit enim
aduersus deũ manũ suam. & contra oĩm
potentẽ roboratus ẽ. Cucurrit aduer
sum eum erecto collo. & pingui cuti ar
matus. Operuit faciem eius crassitudo.
& delatũs eius a renum dependit. Habi
tabit inhabitatꝰ desolatas. & domꝰ
deserta que in tumulos sunt redacte.
Non dirabit nec ꝓficiet substãtia eius.
nec mittet in terram radicem suam. Nõ
recedet de tenebris. ramos eius arefa
ciet flamma. & auferet spũs oris sui.
Non credat frustra errore deceptus.
q̃ aliquo ꝓmio recompensetur. Antequã
dies eius impleantur ꝓbitas & manꝰ
eius arescent. Velut de vinea ĩmatura
florem tuum. & quasi oliva ꝓiciens
florem suum. Congregatio enim ypocrite
sterilis. & ignis devorabit tabernacula
eorũ que munera libenter acceperũt. Con
cepit dolorem & peperit iniquitatem.
& venter eius ꝑparat dolos. Cap. xvi.
Respondens aũt iob dixit. Audi
vi frequenter talia. Consolatores
pessimi oneros omnes vos. Numq̃
finem habent verba ventosa. aut audq̃
tibi molestum est si loq̃ris. potiam
& ego simillia tui loqui. Atq̃ utinã
esset anima mea ꝓ anima mea. & conso
lari vellem. & ego vos similiter. & movere
caput meum super vos. Roborarem vos
ore meo. & moverem labia mea ꝑcens
vobis. Sed quid agam. Si loquar. nõ
quiescet dolor meus. & si tacuero.
non recedet a me. Nunc autem oppressit
me dolor meus. & in michi nõ redacta sũt
omnes artus mei. Fuge me velut
nubem. & dicunt mihi me. & fulserat. Fal
lit loquentẽ aduersus faciem meam. Attrivit
michi. Collegit furorem suum in me.
& comminans michi infremuit. dira
me dentibꝰ suis. Hostis meus terribilibꝫ
oculis me intuitus est. Aperuerũt super